

تحلیل و بررسی عناصر معماری پایدار در طراحی و خلق مراکز آموزشی کودکان با رویکرد ارتقا خلایقیت

پویا دولابی^۱، باقر کریمی^۲، زهرا صدیق^{۳*}

^۱ عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات بوشهر، گروه معماری، بوشهر، ایران

^۲ عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات بوشهر، گروه معماری، بوشهر، ایران

^۳ دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات بوشهر، بوشهر، ایران، پست الکترونیکی:

zahrasedigh1393@gmail.com

چکیده

کودکان امروز آینده سازان فردای جامعه اند و توسعه کشور در گرو رشد و تربیت همه جانبه آنان می باشد. توجه به کودکان و نیازهای آموزشی این آینده سازان می تواند در زندگی فردای آنها تاثیر بسزایی داشته باشد. این فضاها به عنوان بستری برای آموختن مهارت ها، پایه مناسبی برای شکل گیری ساختار اجتماعی آینده خواهد بود. هدف این مقاله تحلیل عناصر معماری پایدار در طراحی مراکز آموزشی ویژه کودکان با تاکید بر قابلیت های محیطی موثر در پرورش خلایقیت آنان است. از این رو، با بهره گیری از روش توصیفی و تحلیلی در وهله نخست به بررسی نقش آموزش و خلایقیت کودک پرداخته شده است و در وهله دوم، به عناصر معماری پایدار و ایجاد محیط های جمعی- آموزشی در جهت ایجاد عرصه مناسب برای رشد کودک مورد مطالعه قرار گرفته تا نهایتا بتوان با طراحی مراکز آموزشی پایدار بستری مناسب برای پرورش خلایقیت کودک فراهم آورد.

واژه های کلیدی: معماری پایدار، مراکز آموزشی، کودک، خلایقیت